

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia
Judecător: Sofia Aramă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Veronica Negru
Anatol Pahopol
Anatolie Minciună

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Dumitru Visternicean
Judecători: Iurie Bejenaru, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Consiliului local s. Mihailovca r. Cimișlia, intervenienți accesorii Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor și Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 21 decembrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție,

c o n s t a ț ă:

La 17 martie 2016, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local s. Mihailovca r. Cimișlia, intervenienți accesorii Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor și Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 19 octombrie 2011 a fost perfectat procesul-verbal cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică ocupate de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”. Prin acest proces-verbal primăriei

Mihailovca eronat i-a fost distribuit lotul de teren cu suprafața de 0,56 ha, amplasat în intravilanul s. Mihailovca.

În baza acestui proces-verbal la data de 8 mai 2012 Consiliul s. Mihailovca a emis decizia nr. 3/1 cu privire la formarea terenului în conturul cadastral xxxx zona cadastrală xxxxxxxx cu suprafața de 0,56 ha.

La 11 septembrie 2012, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” prin cererea nr. H-4/1594 a solicitat Consiliului s. Mihailovca anularea deciziei nr. 3/1 din 8 mai 2012, care a fost respinsă prin răspunsul nr. 899 din 15 octombrie 2012.

Indică reclamanta că, procesul-verbal din 19 octombrie 2011 cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică a fost semnat de către fostul inginer principal al Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” care nu avea împuterniciri de a reprezenta întreprinderea și de a semna acte în numele acesteia.

Astfel, la 9 februarie 2016, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” prin cererea nr. H-4/269 a solicitat Consiliului s. Mihailovca anularea deciziei nr. 3/1 din 8 mai 2012.

Solicită reclamanta Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” admiterea acțiunii și anularea deciziei Consiliului s. Mihailovca nr. 3/1 din 8 mai 2012.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 11 mai 2016 s-a introdus în proces în calitate de intervenienți accesorii Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor și Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 21 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 21 decembrie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 11 septembrie 2017 Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 21 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

În motivarea cererii de recurs a indicat că instanța de fond și cea de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii. Instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 14 și art. 17 din Legea contenciosului administrativ.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 11 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaiților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimaiții nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 10 august 2017 (f.d.160), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 11 septembrie 2017 (f.d.165).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se

încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Dumitru Visternicean

Judecători:

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu